

۹۰ - ای زائر مشکین نفس

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی



۹۰ - ای زائر مشکین نفس

ای زائر مشکین نفس، حمد کن خدا را که ترک وطن نمودی و تحمل مشقت و محن کردی طیّ مراحل کرده در غربت تحصیل فنّ طبابت نمودی و بقدر امکان سعی و غیرت مبذول داشتی نهایت به بقعه مبارکه توجه کردی و مطاف ملاً اعلی را زیارت نمودی و نصائح عبدالبهاء را شنیدی. ای طیب حیب باش زیرا شفای طیب موقت است ولیکن درمان حیب الی الابد آن طبّ جسمانی است نهایت مغلوب امراض گردد و پایان مقهور علل و اسقام شود اما علاج حیب فائق بر امراض و غالب بر علل، در دو جهان چون مه تابان بدرخشد و هر دردی را درمان گردد. در جمیع مراتب مقصد و مرادت خدمت عالم انسان باشد و اعظم آملت پیروی حضرت رحمان. ملاحظه فرما که هر مور ضعیفی هستی خویش را اهمیت دهد و بسی و حرکت راحت و معیشت نماید. حال انسان چون نظر به مور ضعیف کند چقدر تعجب و استغراب نماید که این زندگی چند روز قابل و لایق این اهتمام نه، چرا این مور مهجور در طلب راحت موفور است و در آرزوی آسایش خویش و اکتساب معیشت مقهور؟ بهمچنین این حجر و مدر و جبل و شجر نیز چون نظر بحال انسان کنند تعجب نمایند که این چه اوهام است و این چه سعی و اهتمام چرا انسان اهتمام باین عالم فانی نماید زیرا حیاتش دمی است و بجرش شبمنی؟ یک حجر صد هزار سال باقی ماند انسان نهایتش صد سال در این جهان زندگی و آسودگی تواند فرق بسیار و بی شمار است. پس باید انسان زندگی چند روز را اهمیت ندهد و ابداً در نزدش توفیر نماید بلکه نتایج و آثار این حیات را بطلبد و نورانیت این مشکوة را جوید آن باقی و برقرار است و مقدّس از ادراک اهل افکار.



ORIGINAL



AUDIO